

Anna Leciejewiczowa

Strachów, gm. Łagiewniki, woj.
wrocławskie. Stanowisko 2a

Informator Archeologiczny : badania 12, 38-39

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

symalnej miąższości 0,7 m /poniżej humusu/. Jego wypełnisko składa się z 2 warstw intensywnej próchnicy, różniących się zawartością spalenizny, występującej w większej ilości na niższym poziomie. Stopień nasycenia warstwy materiałem ruchomym /ceramika, krzemienie, przepalone kości, uszkodzone narzędzia kamienne/ jest bardzo wysoki /do 400 okazów z 0,1 m³ ziemi/.

Obiekt związany jest z naziemną konstrukcją słupową o nieokreślonym na razie charakterze, gdyż nie rozpoznano jej w całości. W bezpośrednim sąsiedztwie obiektu odsłonięto też fragment konstrukcji naziemnej budowanej w stylu "lendzielskim" /rowy ścienne/.

Uzyskane wyniki wskazują na konieczność kontynuacji badań wykopaliskowych w tym rejonie.

POLANOWICE, gm. Kruszwica
woj. bydgoskie
Stanowisko 3

patrz
wczesne średniowiecze

POTOK WIELKI,
woj. kieleckie

patrz
okres halsztacki

SABINKA, gm. Siedlce
woj. siedleckie
Stanowisko 1

patrz
paleolit i mezolit

STAWY, gm. Imielno
woj. kieleckie

patrz
wczesne średniowiecze

STRACHÓW, gm. Łagiewniki
woj. wrocławskie
Stanowisko 2a

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii
Nadodrza
we Wrocławiu

Badania prowadziła dr Anna Leciejewiczowa. Finansował IHKM PAN. Piąty sezon badań. Osady neolityczne ceramiki wstęgowej rytej i kultury pucharów lejkowatych.

Prace wykopaliskowe obejmowały zachodnią część osiedla. Celem ich było ustalenie zasięgu zabudowy na skłonie badanego wyniesienia. Wy-

kop usytuowany prostopadle do zeszłorocznego, miał 5 m szerokości i 100 m długości.

Pod ziemią orną odsłonięto ślady obiektów gęsto skupionych na wyższych partiach stoku. Południowy, łagodnie opadający ku dolince potoku skłon wzgórza nie był zabudowany. Na jego wypłaszczonej kulminacji stwierdzono również nieliczne tylko, małe zagłębienia. Rozmieszczenie jam w badanej części stanowiska potwierdza przypuszczenie, że osiedle złożone było ze skupisk zabudowy rozdzielonych wolnymi przestrzeniami. Wszystkie odsłonięte obiekty miały, jak się zdaje, charakter gospodarczy. Kilka z nich zawierało paleniska. Niektóre miały dość znaczne rozmiary - średnice 3-4 a nawet 5, 6 m. Zawierały bogaty inwentarz ceramiczny, kamienny i krzemienisty wykonany w większości z importowanego surowca jurajskiego. Materiały te, a zwłaszcza zdobnictwo niektórych naczyń świadczą, że badana część osiedla, podobnie jak pozostałe, rozwijała się w późnej, szareckiej fazie kultury ceramiki wstęgowej rytej. Odsłonięto też dwie jamy zasobowe kultury pucharów lejkowatych /w jednej znaleziono m.in. kamień żarnowy/. Być może wyznaczają one zachodnią krawędź zabudowań osiedla tej kultury badanego na stan. 2 w latach poprzednich.

Materiały znajdują się w Zakładzie Archeologii IHKM PAN we Wrocławiu.

Badania będą kontynuowane.

STRYCZOWICE, gm. Waśniów
woj. kieleckie
Stanowisko 1

Państwowe Muzeum
Archeologiczne
w Warszawie
Konservator Zabytków
Archeologicznych
w Kielcach

Badania prowadziła mgr Anna Uzarowicz-Chmielewska. Finansował WKZ w Kielcach. Drugi sezon badań. Osada kultury lendzielskiej i kultury pucharów lejkowatych.

Założono trzy wykopy na skraju północno-wschodnim osady, w miejscu gdzie w/g informacji miejscowego rolnika miało się znajdować skupisko dużych kamieni i fragmentów naczyń, które ulegały niszczeniu.

Przebadano łącznie powierzchnię 80 m². Na dwóch ćwiartkach /5 x 5 m/ natrafiono na rów /fosę obronną/ okalającą osadę. Na przebadanym 12 m odcinku rowu odsłonięto w wielu miejscach całą jego szerokość. Zarys rowu ukazał się na głębokości 0,5 m i sięgał wgląd do 2,7 m, największa jego szerokość wynosiła 4,4 m, a najmniejsza przy dnie 0,6 m. Zwartość rowu była nienaruszona, dzięki czemu stan jego zachowania był bardzo dobry. Rów posiadał kilka poziomów osadów powstałych przy jego wypełnieniu, które były wyraźnie widoczne w profilach poprzecznych obiektu.